

ASTOA ETA KATAMOTZA¹

Astoa jakitera
allegaturikan,
bezperan nola leoi
erregea il zan,
toki berera joanta
larruba kendurik,
irten zan bere ura
jantzizat arturik;
esanaz, ni naiz seme
erregearena,
nere eskuban dago
aginte arena:
eta ala ur ondo
batean pasatzen
zala, nabaiturikan
igelak kantatzen,
esan zuben:—nola ni
errege berriya
naizen, ditet egiten
ongi etorriya;
eta ura esanaz
pozez eta gozo,
zanean beretara
arrimatu oso,
ikusi zuben, ayek
ikusteaz bera,

buruz be joan zirala
guziyak urera;
eta loi pean oso
ezkutaturikan,
etzala nabaitutzen
geiago kantikan.
Orduban asarrezko
oju bat aundiya,
egin zien esanaz,
gañera mendiya
irauliko ziela
an lertu zitezen,
edo geiago andik
irten etzitezen.
Katamotzak aiturik
oju aundi ura,
esan zuben beregan,
astoa da ura;
eta jachirik sarri
menditikan beera,
eta arkiturikan
ur eskiñan bera,
esan zion, agur bat
lenen egiñikan,
belarrira joan eta
isil isillikan:

(1) Tigre.

—¿zu alzera errege
egonduba miñez?
zeñek eranzun zion:
—ez jauna ez, ni ez,
ura il zan ta ni naiz
seme berarena,
eta orain artu det
aginte arena;
—ongi da, esan zion,
poz aundi bat artzen
det, danean errege
gazte on bat jartzen;
bañan ia goimallak
azaldu ditzazu,
egiyazko errege
baldin bazera zu;
ia ken zazu jantzi
eder gañekoa,
ikusteko barrengo

zure soñekoa;
eta kendu erañik
gañeko jantziya,
astoa gertatu zan
leoi eranziya.
Orduban katamotzak
itsatsirik ortzak
etera zizkan bere
zinturreko otzak.

.

Chikiyak egin beza
bera dan papera,
ez nola nai neurritik
kanpora atera:
sei kanako atorran
asten danak sartzen
esturan maiz du bere
izaera jartzen.

ESKOKA ETA BERE KIRTENA

Eskobak kirtenari
esaten zion maiz,
zu alper char bat zera
langillea ni naiz:
zu sortu ziñan gisan
zera gaur arkitzen,
ni iya gastatu naiz
zokoak garbitzen:
biyok guk degularik
korputz bat egiten,
neri bakarrik ditet

lana eragiten;
eta norbaitek badu
eskoba famatzen,
nik ainbat parte dezu
alabantzan artzen.
Ala zirala egun
batez neskachari,
au zala sukaldea
garbitutzen ari,
esan zion:—aizazu
egoki ezdana,